

## Poemes de l'alquimista 1936-1950

Josep Palau i Fabre  
**La gran cursa del mar**

*A Amàlia Tineo*

La gran cursa del mar sempre distinta  
(jo he navegat la Grècia catalana),  
m'atrau per les sirenes impossibles  
i pels dofins lluents—fulgor d'espases—  
i els blaus, sempre més blaus, de les llunyàries.  
Ara navego en mi mateix una aigua  
més nua i transparent, més impalpable.  
Una aigua com un aire. Matinada  
del cor, en pau, sense vaixell ni onada;  
sense dofins ni remes, corda ni escàlem;  
una aigua només aigua i aigua i aigua.  
uc apagar aquest foc  
—aquesta rosa entre les mans.  
Jo mateix l'he atiat,  
i ara no tinc prou aigua.